Р Е Ш Е Н И Е
№ 2160

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11051** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК и е във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма] от [населено място], [улица] против решение от 19 юли 2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102 - ри наказателен състав по н.а.х.д. №2449/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление №2218-0359/15.08.2011г.,издадено от зам.директора на ТД на НАП – [населено място]. С наказателното постановление на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на МФ), вр. чл. 5, ал. 4, т.2 от КСО. С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и на наказателно постановление като незаконосъобразни и необосновани. Поддържа се, че решението е постановено в нарушение на закона поради неправилното му приложение и при издаването му са допусната съществени процесуални нарушения. Основното възражение е свързано с приложението на чл.28 от ЗАНН, който регламентира маловажни случаи на административни нарушения.

Ответникът по касацията в съдебно заседание оспорва касационната жалба с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да се остави в сила

обжалваното решение на районния съд.

Участвалият в производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага тя да бъде оставена без уважение.

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и като такава се приема за процесуално допустима.

По същество, преценявайки посочените касационни доводи, становищата на страните и събраните доказателства, формиращи фактическата обстановка, настоящата касационна инстанция взе предвид следното :

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление районният съд е констатирал, че от обективна страна жалбоподателят е реализирал вмененото му административно нарушение като не е подал в законоустановения срок в компетентната ТД на НАП декларация образец 6 по чл.3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на МФ във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО с данни за дължимите от работодателя осигурителни вноски. Този факт е безспорен, подкрепен с надлежните доказателствени средства и не е оспорен от страните, в това число от самия жалбоподател. Закъснението за подаване на декларацията е повече от 6 месеца. Изхождайки от това съдът е приел,че не може да се квалифицира деянието за маловажно,по смисъла на чл.28, б. „а" от ЗАНН, както поддържа жалбоподателят, макар че осигурителните вноски са внесени. Този извод е направен след като са обсъдени неблагоприятните последици от значителното закъснение, довело до засягане на правата на осигурените лица,свързани с осигурителния им стаж. Тъй като нарушението е безспорно и по изложените съображения не може да се приеме за маловажен случай по смисъла на чл. 28, б. „а" от ЗАНН, възражението в този смисъл при обжалване на наказателното постановление е прието за неоснователно от въззивния съд.

За неоснователно е прието и възражението за размера на наложената имуществена санкция, приложена като наказание в съответствие с чл.335, ал. 1 от КСО, предвиждаща имуществена санкция от 500 лева до 5000 лева за едноличните търговци и юридическите лица. В конкретния случай на жалбоподателя е наложено минимално предвидено в закона наказание, законосъобразно по вид и справедливо по размер, при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. При тези съображения въззивният съд е отхвърлил жалбата и по двете възражения като неоснователна.

В касационната жалба като доводи за незаконосъобразност, съставляващи касационни отменителни основания отново се поддържа неправилно приложение на чл.28 б. "а" от ЗАНН. Прави се съпоставка с чл. 93, т. 9 от НК относно настъпването на вредни и незначителни последици, както и че при извеждане на правните си изводи съдът не е извършил съвкупна проверка на доказателства относно квалификацията на маловажен случай, какъвто се твърди, че е процесния.

Настоящият касационен състав на Административен съд София - град намира касационните доводи за неоснователни и напълно споделя правните изводи на районния съд относно липсата на маловажен случай по смисъла на чл.28, б."а" от ЗАНН. Без да се налага приповтарянето им, следва да се вземе предвид, че се касае безспорно до осъществено нарушение на цитираните правни норми с неблагоприятни последици за осигурените лица. Нарушението на задължението по

чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО във връзка с чл.3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на МФ засяга дейността на осигурителните органи. При липса на декларация, независимо, че вноските са платени, не може да се установи към коя дата са изплатени от работодателя трудовите възнаграждения на работниците и служителите, за да се прецени спазен ли е срока за внасяне на дължимите осигурителни вноски и правилно ли е определен техния размер. Изпълнението на задължението е последвало, но с много голямо закъснение – повече от 6 месеца. Плащането на осигуровките не е елемент от фактическия състав на нарушението. Задължението за подаване на декларация образец № 6 към чл.3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на МФ има различни функции и е в защита правата на работниците и служителите. Размерът на санкцията е определен правилно, съобразени са изискванията на чл. 27 от ЗАНН.

По изложените съображения не се възприемат касационните доводи и при липса на касационни основания, касационната жалба като неоснователна не следва да се уважава, а да се остави в сила решението на районния съд.

Искането за присъждане на разноски също е неоснователно. Освен, че касационната жалба е неоснователна, разноски в производството не се дължат, съгласно ТР № 2/03.06.2009г. на ВАС.

Воден от изложеното и на основание чл.221,ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Х. - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19 юли 2012г. на СРС, НО, 102 - ри състав, постановено по н.а.х.д. № 2449/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.